

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Davida Hipšra a soudců Tomáše Foltase a Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **L. K.**, zastoupen JUDr. Ivou Kuckirovou, advokátkou se sídlem Obřanská 915/101a, Brno, proti žalovanému: **Katastrální úřad pro Středočeský kraj – katastrální pracoviště Rakovník**, se sídlem Na Sekyře 2123, Rakovník, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 1. 6. 2023, č. j. 41 A 21/2023-103,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

[1] Žalovaný vyhlášením platnosti obnoveného katastrálního operátu ze dne 3. 11. 2022, č. j. PUP-1/2017-212 (dále též „napadené vyhlášení“) podle § 46 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále též „katastrální zákon“), vyhlásil platnost obnoveného katastrálního operátu na podkladě výsledků komplexních pozemkových úprav v části katastrálního území S., obec S., ke dni nabytí právní moci rozhodnutí pozemkového úřadu dle § 11 odst. 8 zákona o pozemkových úpravách, tj. ke dni 18. 10. 2022. Parcely žalobce p. č. XA, XB a st. XC nespadaly do vnitřního obvodu komplexních pozemkových úprav. Hranice obvodu komplexních pozemkových úprav procházela po vnějších hranicích parcel p. č. XA a XB.

II.

[2] Proti napadenému vyhlášení se žalobce bránil žalobou podanou u Krajského soudu v Praze (dále též „krajský soud“). Krajský soud v záhlaví označeným usnesením žalobu

odmítl, neboť shledal, že napadené vyhlášení platnosti katastrálního operátu není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. ani zásahem podle § 82 s. ř. s. K uvedenému dodal, že zásahová žaloba proti zápisu souřadnic hraničních bodů parcel do katastru nemovitostí na základě geometrického plánu č. 514-65/2019 v rozsahu parcel žalobce by musela být pro opožděnost odmítnuta, přičemž jiná v žalobním návrhu vypočtená tvrzení nejsou způsobilá přímo zasáhnout právní sféru žalobce, a nemohou být pojmově samostatným zásahem ve smyslu § 82 a násl. s. ř. s.

[3] S odkazem na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu předně vysvětlil, jaký projev vůle správního orgánu lze považovat za správní rozhodnutí. Současně uvedl, jaká je povaha obnovy katastrálního operátu. Zdůraznil, že komplexní pozemkové úpravy mohou mít dopad do práv vlastníků dotčených pozemků, avšak k zásahu do práv dochází rozhodnutími pozemkového úřadu, proti nimž se lze bránit odvoláním a případně též žalobou proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s., nikoli vyhlášením platnosti obnoveného katastrálního operátu dle § 46 odst. 3 katastrálního zákona, která nastává dnem určeným zákonem o pozemkových úpravách. Uzavřel, že vyhlášení platnosti obnoveného katastrálního operátu na podkladě výsledků pozemkových úprav dle § 46 odst. 3 katastrálního zákona dnem určeným zákonem o pozemkových úpravách není rozhodnutím podle § 65 s. ř. s. Byť je napadené vyhlášení formalizovaným úkonem, nezakládá, nemění, neruší ani závazně neurčuje práva adresátů, respektive není způsobilé přímo zasáhnout právní sféru žalobce. Jedná se o úkon, kterým se pouze všichni, jichž se obnova katastrálního operátu na podkladě pozemkových úprav týkala, vyrozumí o vyhlášení platnosti obnoveného katastrálního operátu a o tom, že se dosavadní katastrální operát stal neplatným.

[4] Podle žalobce mělo také dojít ke změně evidence hranic mezi jeho parcelami v důsledku zápisu souřadnic hraničních bodů uvedených v geometrickém plánu, resp. mělo dojít k „posunu“ hranice mezi jeho parcelami p. č. XA a XB. K tomu krajský soud uvedl, že je mu z řízení ve věci vedené pod sp. zn. 55 A 74/2022 známo, že k zápisu (zpřesnění) sporných bodů došlo při zápisu vnitřního obvodu komplexních pozemkových úprav dne 23. 9. 2019 pod č. j. Z-2840/2019-212, tedy k zápisu souřadnic hraničních sporných bodů do katastru nemovitostí došlo podstatně dříve, než byla vyhlášena platnost obnoveného katastrálního operátu. Poznamenal, že zrušením vyhlášení platnosti katastrálního operátu by žalobce nemohl dosáhnout požadovaného cíle.

[5] Na závěr krajský soud uvedl, že katastrální zákon upravuje řadu různých druhů zápisů do katastru nemovitostí, přičemž provedení zápisu, záznamu nebo výmazu údajů v katastru nemovitostí jsou judikaturou správních soudů považovány za jednorázový zásah s trvajícím účinky. Zásahová žaloba musí být podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo a zmeškání lhůty nelze prominout. S ohledem na to, že se žalobce o provedení zápisu v katastru nemovitostí na základě geometrického plánu dozvěděl nejpozději ke dni 24. 10. 2020, dvouměsíční subjektivní lhůta i dvouletá objektivní lhůta (od provedení zápisu) pro podání zásahové žaloby marně uplynula. I pokud by krajský soud žalobce vyzval k úpravě žaloby tak, že by směřovala proti provedení zápisu do katastru nemovitostí (zásahová žaloba), nebylo by ji možné věcně projednat, neboť taková žaloba by musela být odmítnuta pro opožděnost. Z tohoto důvodu krajský soud žalobce nevyzýval

pokračování

k úpravě žalobního typu. Z uvedených důvodů shledal krajský soud žalobu proti vyhlášení platnosti katastrálního operátu nepřipustnou dle § 68 písm. e) s. ř. s. ve spojení s § 70 písm. a) s. ř. s. Vzhledem k tomu, že vyhlášení platnosti katastrálního operátu není způsobilé přímo zasáhnout právní sféru žalobce, nemohlo být ani zásahem podle § 82 s. ř. s.

III.

[6] Proti usnesení krajského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), d) a e) s. ř. s.

[7] Uvedl, že vyhlášení platnosti obnoveného katastrálního operátu na podkladě výsledků pozemkových úprav považuje za rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s. Důležitým pro kvalifikaci nějakého úkonu jako rozhodnutí dle § 65 s. ř. s. je, zda tento úkon může mít právní účinky, tj. zda může zakládat, měnit nebo rušit práva a povinnosti, přičemž právní účinky znamenají změnu právních vztahů subjektů práva. Napadené vyhlášení má zcela zřetelné právní účinky, neboť právě na základě tohoto vyhlášení může dojít ke změně stavu v katastru nemovitostí, což má důsledky pro vlastníky a jiné oprávněné subjekty. Bez vyhlášení by k takovým změnám nedošlo. Vyhlášení platnosti obnoveného katastrálního operátu je úkonem, kterým se přikládají právní následky určitým faktickým okolnostem. Právě takový úkon je obecně považován za rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s. (lze proti němu podat stížnost). Závěry krajského soudu z uvedených důvodů považoval za chybné.

[8] Namítl nepřezkoumatelnost napadeného usnesení pro nedostatek důvodů, neboť krajský soud usnesením žalobu odmítl, aniž by se výslovně vyjádřil k jednotlivým žalobním námitkám. To považoval za rozporné se zásadou spravedlivého procesu a právem na náležité odůvodnění rozhodnutí. Nedostatek odůvodnění mu ztěžuje možnost účinně se bránit v řízení o kasační stížnosti. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k novému posouzení s pokynem, aby tento náležitě odůvodnil své rozhodnutí, včetně posouzení jednotlivých žalobních bodů.

[9] Stěžovatel dále zopakoval žalobní body jako stížní námitky. Nadále namítal, že došlo k neoprávněné změně hranic u pozemku, které nebyly součástí pozemkových úprav a nejsou v obvodu pozemkových úprav. Tyto hranice nebyly součástí stávajícího katastrálního operátu před započítáním pozemkových úprav, nebylo s nimi tak možné manipulovat v procesu pozemkových úprav. U jeho pozemků nebylo provedeno vyznačení poznámky o zahájení pozemkových úprav v katastru nemovitostí, což mělo dokazovat, že parcely stěžovatele nejsou v obvodu pozemkových úprav a nejsou tak součástí pozemkových úprav. Tuto svévolnou změnu hranice považoval za formu správního rozhodnutí, kterou došlo k zásahu do sféry stěžovatele. Skutečnost, že správní akt není formálně označen jako rozhodnutí, neznamená, že se nemůže materiálně jednat o rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Současně připomněl, že podal odvolání a následně žalobu i proti rozhodnutí o schválení návrhu pozemkových úprav. Toto rozhodnutí bylo podkladem pro obnovu katastrálního operátu na podkladě pozemkových úprav. V uvedeném rozhodnutí nedošlo ke změně umístění hranic mezi stěžovatelovými parcelami, které nebyly součástí pozemkových úprav a po kterých neprochází obvod pozemkových úprav. Ke změně hranic došlo právě při vyhlášení obnoveného katastrálního operátu. Provedená obnova katastrálního operátu dle něj nebyla v souladu s rozhodnutím

o pozemkových úpravách, které bylo výsledkem celého procesu pozemkových úprav, přičemž i soupis nemovitostí č. 514-8 (s podmíněným podpisem) obsahoval několik nepřesností a nesprávných informací.

[10] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že se zcela ztotožňuje s posouzením věci krajským soudem.

IV.

[11] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[12] Kasační stížnost není důvodná.

[13] Nejvyšší správní soud předeseílá, že kasační stížností je napadeno usnesení o odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Napadeným usnesením byla odmítnuta žaloba z důvodu, že napadené vyhlášení platnosti katastrálního operátu není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. ani zásahem podle § 82 s. ř. s. Podle konstantní judikatury lze kasační stížnost proti takovému usnesení podat pouze z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2004, č. j. 7 Azs 13/2004-54, a ze dne 5. 1. 2006, č. j. 2 As 45/2005-65). Tento důvod je totiž ve vztahu k důvodům podle písm. a) až d) téhož ustanovení důvodem speciálním. Pod tento důvod spadá i případ, kdy vada řízení před soudem měla nebo mohla mít za následek vydání nezákonného rozhodnutí o odmítnutí návrhu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2005, č. j. 6 As 4/2004-53). Jelikož kasační stížnost nesměruje proti meritornímu rozhodnutí krajského soudu, nemůže se ani Nejvyšší správní soud zabývat věcí samou. Proti těmto skutečnostem směřující argumentace (uplatněná v kasační stížnosti) je v projednávané věci nepřipustná ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s. (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2003, č. j. 6 Azs 44/2003 - 31, publ. pod č. 738/2006 Sb. NSS). Nejvyšší správní soud je oprávněn toliko zkoumat, zda krajský soud postupoval správně, pokud žalobu stěžovatele odmítl, aniž by se jí věcně zabýval.

[14] Z obsahu spisového materiálu se podává, že dne 3. 11. 2022 žalovaný v souladu s § 46 odst. 3 katastrálního zákona vyhlásil platnost obnoveného katastrálního operátu na podkladě výsledků komplexních pozemkových úprav v části katastrálního území S., obec S., ke dni nabytí právní moci rozhodnutí pozemkového úřadu dle § 11 odst. 8 zákona o pozemkových úpravách, tj. ke dni 18. 10. 2022. Parcely stěžovatele p. č. XA, XB a st. XC nespádaly do vnitřního obvodu komplexních pozemkových úprav. Hranice obvodu komplexních pozemkových úprav procházela po vnějších hranicích parcel p. č. XA a XB.

[15] Podle § 65 odst. 1 s. ř. s. platí, že *[k]do tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.*

pokračování

[16] Podle § 68 písm. e) s. ř. s. je žaloba nepřipustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.

[17] Podle § 70 písm. a) s. ř. s. jsou ze soudního přezkoumání výslovně vyloučeny ty úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími podle § 65 odst. 1 s. ř. s. (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2017, č. j. 1 As 51/2017-28).

[18] Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.*

[19] Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je podle tohoto zákona nepřipustný.*

[20] Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) v usnesení ze dne 10. 7. 2018, č. j. 9 As 79/2016-41, č. 3779/2018 Sb. NSS, konstatoval: „Rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s. je do určité míry formalizovaný projev vůle správního (dohledového) orgánu, který obsahuje zákonem stanovené náležitosti. Formální znaky rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s. jako znaky vymezující nezbytné vlastnosti přezkoumávaného aktu – jak uvádí shora citované usnesení rozšířeného senátu – vyplývají z těch míst dílu prvního části druhé soudního řádu správního, která se týkají např. časových podmínek podání žaloby (oznámení rozhodnutí jako zásadně písemného aktu) či vlastností, které tento akt nutně musí mít, aby obstál v přezkumu (přezkoumatelnost; náležitosti, které vylučují, že by šlo o akt nicotný). Těmito formálními znaky (srov. zejména § 71, 72 a 76 s. ř. s.) tedy jsou: i) předepsaná formalizovaná podoba úkonu, který obvykle obsahuje výrok a odůvodnění; ii) skutečnost, že úkon je vydáván v rámci formalizovaného postupu, byť nemusí jít o řízení ve smyslu správního řádu či daňového řádu; iii) o průběhu a výsledku postupu je pořizována dokumentace, iv) výsledný úkon je oznamován účastníkům řízení (...).“ K tzv. materiálně-formálnímu pojetí rozhodnutí správního orgánu se přihlásil i Ústavní soud v nálezu ze dne 7. 11. 2017, sp. zn. Pl. ÚS 12/17 (srov. též usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 17. 9. 2019, č. j. 1 As 436/2017-43), v němž konstatoval, že „pojem ‚rozhodnutí správního orgánu‘ je nutno vykládat materiálně, a nikoliv formálně. Není proto rozhodné, zda napadený individuální právní akt je označen jako rozhodnutí, jakou má formu či strukturu, nýbrž zda je způsobilý negativně zasáhnout právní sféru žalobce.“

[21] Nejvyšší správní soud se plně ztotožnil s názorem krajského soudu, že v posuzovaném případě byly splněny podmínky pro odmítnutí žaloby. Napadený „akt“ žalovaného ze dne 3. 11. 2022 není rozhodnutím dle § 65 s. ř. s., nýbrž se jedná o úkon, jímž se adresáti (jichž se obnova katastrálního operátu týká) vyrozumí o vyhlášení platnosti obnoveného katastrálního operátu a o tom, že se dosavadní katastrální operát stal neplatným, a to ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o výměně nebo přechodu vlastnických práv podle § 11 odst. 8 zákona o pozemkových úpravách. Jedná se tedy o jakési formální uzavření celého procesu pozemkových úprav a je úkonem pouze oznamovacím. Přestože je vyhlášení formalizovaným úkonem, nemá skutečný vliv na nabytí platnosti obnoveného katastrálního operátu. Samo o sobě vyhlášení nezakládá, nemění, neruší ani závazně neurčuje práva individuálně určených jednotlivců (adresátů), resp. není způsobilé přímo zasáhnout právní sféru stěžovatele (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu

ze dne 28. 2. 2018, č. j. 6 As 357/2017-26). S krajským soudem lze souhlasit také v tom, že se stěžovatel v nynější věci ve skutečnosti snaží domoci meritorního přezkumu zápisu souřadnic hraničních bodů, resp. hranic parcel do katastru nemovitostí, k němuž došlo na podkladě geometrického plánu č. 514-65/2019. Pokud však stěžovatel chtěl brojit proti dotčeným pozemkovým úpravám, měl tak činit v řízení o rozhodnutí o schválení návrhu pozemkových úprav (což ostatně učinil ve věci vedené pod sp. zn. 55 A 74/2022). Neúspěch v jiném řízení nemůže zhojit následnou žalobou proti samotnému vyhlášení obnovy katastrálního operátu, které je dle § 46 odst. 3 katastrálního zákona toliko vyhlašováno *pro forma*. Neúspěšnou žalobou proti rozhodnutí o schválení návrhu pozemkových úprav stěžovatel vyčerpal možnosti obrany proti samotnému rozhodnutí o pozemkových úpravách. Dalšími přípustnými způsoby obrany tak mohly být jen zásahové žaloby, popř. návrh na odstranění chyby v katastrálním operátu. Nadto k zápisu souřadnic hraničních bodů zanesených v geometrickém plánu č. 514-65/2019 do katastru nemovitostí došlo podstatně dříve (při zápisu vnitřního obvodu komplexních pozemkových úprav dne 23. 9. 2019 pod č. j. Z-2840/2019-212), než byla vyhlášena platnost obnoveného katastrálního operátu. Samotné napadené vyhlášení platnosti obnovy katastrálního operátu se nemohlo dotknout parcel stěžovatele. Lze tak dospět k závěru, že zrušením vyhlášení platnosti katastrálního operátu by stěžovatel ani nemohl dosáhnout požadovaného cíle (obnovy katastrálního operátu na podkladě výsledků pozemkových úprav způsobem, který požaduje).

[22] Dle ustálené judikatury správních soudů může (s výjimkou vkladu, kde rozhodnutí o zamítnutí provedení vkladu je přezkoumatelné podle části páté zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů), provedení či neprovedení zápisu do katastru nemovitosti zasáhnout do právní sféry vlastníka nemovitosti a pojmově představovat zásah podle § 82 s. ř. s.

[23] Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu dále vyplývá, že v případě, kdy soud dospěje k závěru, že adekvátním způsobem ochrany veřejných subjektivních práv není žaloba proti rozhodnutí správního orgánu, nýbrž žaloba na ochranu před nezákonným zásahem podle § 82 a násl. s. ř. s., je povinen žalobce poučit o tom, že odlišně hodnotí povahu úkonu správního orgánu, který má být soudem přezkoumán, a umožnit žalobci, aby tomu případně přizpůsobil obsah žaloby (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 14. 8. 2019, sp. zn. II. ÚS 2398/18, či ze dne 7. 1. 2020, sp. zn. III. ÚS 389/19, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2020, č. j. 8 Afs 183/2019-52, či ze dne 21. 3. 2019, č. j. 10 Afs 190/2017-36). Povinnost soudu vyzvat žalobce k případné úpravě zvoleného žalobního typu však není absolutní. Výzva k překvalifikování žalobního typu není nutná především tehdy, pokud by ani po její úpravě zjevně nebyly splněny podmínky řízení (viz např. výše uvedený nálezy Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 2398/18).

[24] V souvislosti s tímto žalobním typem je třeba zdůraznit, že se stěžovatel dozvěděl o provedení namítaného zápisu v katastru nemovitostí nejpozději dne 24. 10. 2020 (viz podání stěžovatele ze dne 24. 10. 2020 adresované pobočce SPÚ, které je součástí spisového materiálu). I pokud by ke krajskému soudu podal žalobu proti nezákonnému zásahu, případně již podanou žalobu upravil k výzvě soudu tak, že by směřovala proti provedení zápisu do katastru nemovitostí, nebylo by ji možné věcně projednat. Provedení zápisu, záznamu nebo výmazu údajů v katastru nemovitostí jsou judikaturou správních soudů

pokračování

považovány za jednorázový zásah s trvajícím účinky (k tomu srov. např. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 13. 10. 2015, č. j. 7 As 107/2014-53, č. 3334/2016 Sb. NSS, body 53 a 54, rozsudky NSS ze dne 31. 5. 2018, č. j. 4 As 116/2018-65, bod 11, a ze dne 4. 4. 2019, č. j. 9 As 351/2018-22, bod 22, či rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 22. 11. 2017, č. j. 30 A 61/2017-67). Zásahová žaloba musí být podána do dvou měsíců ode dne, kdy se stěžovatel dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo. Zmeškání lhůty nelze prominout (§ 84 odst. 1 a 2 s. ř. s.). I v případě jednorázového zásahu s trvajícím účinky je dána dvouměsíční subjektivní lhůta k podání žaloby (viz např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2015, č. j. 7 As 107/2014-53, či rozsudky ze dne 4. 4. 2019, č. j. 9 As 351/2018-22, a ze dne 25. 4. 2019, č. j. 9 As 83/2019-35). Z výše uvedeného jednoznačně vyplývá, že dvouměsíční subjektivní lhůta i dvouletá objektivní lhůta (od provedení zápisu) pro podání zásahové žaloby marně uplynula. I zásahová žaloba by tak byla odmítnuta, a to pro opožděnost. Nejvyšší správní soud uzavírá, že krajský soud nepochybil, pokud stěžovatele nevyzval k úpravě žalobního typu, neboť správně vyhodnotil, že i při provedení této úpravy by žaloba musela být odmítnuta.

[25] Krajský soud proto nepochybil, pokud žalobu odmítl § 46 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s., neboť správně dospěl k závěru, že napadené vyhlášení platnosti katastrálního operátu není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. Krajský soud rovněž řádně odůvodnil své závěry a zdejší soud na jeho závěry v podrobnostech odkazuje, aby neopakoval již jednou vyřčené.

[26] S poukazem na shora uvedené důvody Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[27] Soud rozhodl o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože mu v řízení o kasační stížnosti nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. března 2024

David Hipšr
předseda senátu